

Välkommen.

Det var fantastiskt vad många ni kommer för att se på min kanal.

Ja det är verkligen min kanal, men jag har sett många sommarseglare på senare år som tror det är deras kanal. Som de styr och dompterar med sin kvinnor. Lägga an, lossa lite, håll i, skriker de.

Så nog tror de att det är deras kanal alltid, men den är min. Se bara på mina nötta händer som jag fick ta till och gräva med då de järnskodda spadarna inte räckte till. Jo då, det fanns maskiner att gräva och arbeta med, av de mest konstiga slag. De brittiska ingenjörerna som var här hade gjort flera anordningar, oftast så fungerade de, men inte alltid, och de fanns inte överallt heller.

Och så allt regnet och vattnet som rände genom fördämningarna. Nej det var ett hårt arbete, ett riktigt slavarbete.

Konstigt förresten att de kallade ryssarna för slavar, de var ju här flera av dem helt frivilligt efter att ha blivit frisläppta krigsfångar. Slavar, ja det var konstigt.

Ni kanske tror att det var indelta soldater som grävde kanalen, jo då det fanns soldater hitkommenderade. 3, 4 tusen man varje sommar från flera regementen, jag har för mig de sa hela sexton olika regementen. Och de gjorde sina dagsverken om tolv timmar, jo då, men en och annan bonddräng var nog här också och tjänade sitt levebröd.

Ja ryssarna förresten, de bodde ju i Moskva här borta, ett torp som de gav det namn, och jag tror att flera av dem blev kvar här i staden efter det att kanalen var färdig. Barna deras gick i skolan här i alla fall.

Ja det var mycket folk, omkring 60000 tusen sa man, jag vet för jag har varit med hela tiden, ända sen vi började borta i Motala 1810 och över invigningen av den västra delen 1822 till invigningen av östra delen 1832.

Då skulle ni varit med, det var verkligen en fest. Bums i kanalen på er, jo då, det var mycket fint folk som fick sig ett dopp.

Det var mycket folk här då och såg på när kungen kom från borgmästarns på Storgatan och när hans båt drogs ned till Mem. Tänka sig att de fick alla de fina gubbarna i stan till att dra båten. Så mycket har de väl aldrig arbetat förr.

Jag hörde att det var mycket folk utefter kanalen och att kungen uppvaktades med tal på franska, det var väl tur det, för något annat språk förstod han inte. Och i Mem var det salut och fest i magasinet. Jo då det var pampigt värre och mycket fint folk, men inte vi som hade gjort jobbet inte. Nej vi fick inte vara med, och det fick ju inte Platen heller förresten, men han var ju död förstås.

Platen han hade idéer han, och svårt att få pengar hade han, men det gick ju trots att det blev 9 gånger dyrare än planerat. Så det kanske var bra att Platen inte var med, för särskilt omtyckt var han inte, men han var duktig, även om han hade svårt att räkna pengar. Nu ligger han i Motala.

Ja så var det då, sen har jag sett kanalen ändras under åren. Först gick det ganska stora båtar, sen kom båtar som det osade och luktade om, och de hade last av allehanda slag. Fast så många som man tänkt sig blev det visst inte, för det var någon som hittade på ett annat sätt att frakta varor på. Det var en sorts ångmaskiner som togs sig fram på järnskenor. Och då blev det inte mycket över för båtarna i min kanal.

Men nu är det mycket båtar igen, konstiga båtar, smala och tunna, nästan bara vitmålade och med höga master, men aldrig några segel inte. På min tid så seglade vi också i kanalen. Det var inte lätt, men det gick här och där, och framförallt i alla sjöarna mellan kanaldelarna.

Ja det blev ett praktbygge, kanske det största och märkvärdigast i Sverige, tänk alla slussarna, det är visst mer än ett halvt hundra av dem, och en massa broar. Jo det är ett bygge det.

Nej nu ska ni vidare förstår jag. Ja det är mycket att titta på, mycket att titta på, man hinner inte med allt när en blir så gammal som jag.